

NYE FORANSTALTNINGSDOMME I 2011 SAMT FORLØBET AF DOMME AFSAGT I 2006

I forbindelse med en lovændring vedrørende tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens § 68 og § 69 blev det besluttet, at der løbende skal indsamles oplysninger om domme, afsagt efter lovens ikrafttræden 1. juli 2000, således at Retsudvalget kan holdes orienteret om udviklingen på området og således, at der opbygges et grundlag for en evaluering. Denne evaluering blev gennemført i 2010 og er tilgængelig på Justitsministeriets hjemmeside.¹

Den foreliggende statistik omhandler nye domme, der er afsagt i perioden fra d. 1. januar 2011 til d. 31. december 2011. Der er tidligere udarbejdet redegørelser om domme for perioden 1. juli 2000 til 31. december 2001 og separat for årene 2002 til 2008 samt 2010. Der blev ikke udarbejdet en tilsvarende redegørelse for domme afsagt i 2009, idet den samlede evaluering da var under gennemførelse. Der har dog senere vist sig at være interesse for at fortsætte med de årlige redegørelser, hvorfor disse igen bliver udarbejdet.

Ved siden af de nye domme omhandler denne redegørelse også oplysninger om forløbet af de foranstaltningsdomme, der blev afsagt i 2006. Det sker med henblik på at undersøge om der, i henhold til lovændringen i 2000, er sket en prøvelse af de sager, hvor der ikke er fastsat en længstetid, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2, 2. pkt. Endvidere undersøges eventuelle forlængelser af længstetiden, jf. straffelovens § 68 a, stk. 1 og stk. 3, samt § 69 a, stk. 1 og stk. 3.

I forhold til de tidligere rapporter fokuseres der nu mere på at belyse udviklingen separat for de psykisk syge (jf. § 16, stk. 1, 1. pkt.), de mentalt retarderede (§ 16, stk. 1, 2. pkt. og § 16, stk. 2) samt personer, der henhører under § 69 – i det følgende rubriceret under betegnelsen ”mangelfuldt udviklede m.v.”

Data til brug for undersøgelsen stammer fra Kriminalregisteret.

---

¹ http://www.justitsministeriet.dk/fileadmin/downloads/Forskning_og_dokumentation/Effektrapport.pdf

I. NYE DOMME

Statistikken over nye domme i 2011 omfatter i alt 928 domme. De 928 domme angår i alt 918 personer, idet ti personer er blevet idømt en foranstaltning to gange i løbet af 2010. Af de 928 domme er 53 afsagt ved landsretterne.

De 928 foranstaltningsdomme repræsenterer en stigning på otte pct. i forhold til 2010, hvor der blev afsagt 857 domme.² Ifølge Danmarks Statistik var antallet i 2009 på 685, så stigningen har ikke været jævn, men især stor fra 2009 til 2010.

Tabel 1. Udvikling i antallet af foranstaltningsdomme samt i andelen af domme uden tidsbegrænsning, i andelen vedrørende alvorlig personfarlig kriminalitet og i andelen, der angår vold mod tjenestemand.³

	Antal	Andel uden tidsbegrænsning	Andel vedr. alvorlig personfarlig kriminalitet	Andel vedr. vold mod nogen i off. tjen. (§ 119)
2001	362	43 % (156)	48 % (174)	16 % (58)
2002	460	44 % (204)	47 % (217)	15 % (71)
2003	528	42 % (223)	41 % (217)	20 % (107)
2004	579	38 % (222)	39 % (225)	21 % (121)
2005	695	39 % (273)	37 % (256)	25 % (174)
2006	756	38 % (285)	37 % (280)	24 % (184)
2007	584	38 % (222)	39 % (230)	23 % (133)
2008	678	38 % (257)	39 % (266)	20 % (136)
2010	857	36 % (306)	35 % (303)	26 % (220)
2011	928	38 % (357)	36 % (333)	23 % (212)

Tabel 1 viser i øvrigt, at antallet af foranstaltningsdomme er steget hvert år frem til 2006. Faldet i 2007 er antagelig relateret til retsreformen, og de efterfølgende år ses da også en fortsat stigning i antallet af domme. Hvorvidt dette afspejler en reel vækst i antallet af psykisk syge, mentalt retarderede eller mangelfuldt udviklede lovovertrædere, eller om det afspejler et øget fokus på området, således at flere lovovertrædere med mentale problemer opdages og får foranstaltningsdomme frem for øvrige strafferetlige afgørelser, vides ikke.

Af tabel 1 ses, at andelen af domme *uden* tidsbegrænsning i 2011 ligger på niveau med de foregående år, dog var denne andel i 2010 en smule mindre.

² Antallet af domme afsagt i 2010 blev sidste år opgjort til 855. De to ekstra domme er ankesager, som blev afgjort sent og derfor ikke nåede at komme med i sidste års afrapportering.

³ Når antallet af nye foranstaltningsdomme, der er afsagt i de enkelte år, afviger en smule fra de tal, der er anført i rapportererne for de enkelte år, skyldes det, at ankesager ikke kan registreres, før de endelig er afgjort, idet ankesager, der fører til ændringer i foranstaltningen, henføres til året for dommen i 2. instans, mens ankesager, hvor der ikke er sket ændringer i dommen, henføres til året for dommen i 1. instans.

Med henblik på at belyse, hvorvidt de årlige ændringer i antallet af foranstaltningsdomme angår alle kriminalitetsformer, er det undersøgt, hvorledes udviklingen er i andelen af domme, der vedrører alvorlig personfarlig kriminalitet. Herved forstås incest, voldtægt, seksualforbrydelser mod børn under 12 år, alvorligere vold (§§ 245-246), trusler (§ 266), vold og trusler mod vidner m.v. (§ 123), forvoldelse af fare for andres liv eller førlighed, frihedsberøvelse, drab og forsøg herpå samt brandstiftelse og røveri. Som det ses af tredje kolonne i tabel 1, så var andelen af domme, der angår alvorlig personfarlig kriminalitet, større især de allerførste år efter lovændringen, og lå i perioden fra 2004 til 2008 på et ret konstant, men lidt lavere niveau. De seneste to år er denne andel mindsket yderligere, så det i dag er godt en tredjedel af dommene, der angår alvorlig personfarlig kriminalitet.

Samtidig viser fjerde kolonne i tabellen, at der i perioden har været en ujævn, men dog overordnet tydelig tendens til stigning i andelen af domme for vold eller trusler mod nogen i offentlig tjeneste. Dette kan tyde på, at væksten i antallet af foranstaltningsdomme nok i nogen grad skal forklares med en større tilbøjelighed til at politianmelde voldelig adfærd mod personale, jf. også rapporten ”Psyisk sygdom og kriminalitet”.⁴

1.1. Foranstaltningsdomme og den dømtes mentale tilstand

Af de 928 domme angår de 573 (svarende til 62 pct.) psykisk syge, 140 (15 pct.) de mentalt retarderede og 215 (23 pct.) de mangelfuldt udviklede. 21 af de 140 personer, der er mentalt retarderede, er det i højere grad (§ 16 stk. 1, 2. pkt.). Denne andel er lidt større end de tidligere år, men ellers er fordelingsmønstret det samme som tidligere.

Tabel 2. Foranstaltningsdomme 2011 fordelt efter foranstaltningslængstetid og de dømtes mentale tilstand.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede m.v.	
	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel
Ingen længstetid	239	42 %	52	37 %	65	30 %
1 år	1	0,2 %			4	2 %
2 år			2	1,4 %		
2 år og 6 måneder	1	0,2 %				
3 år	8	1 %	25	18 %	7	3 %
5 år	324	57 %	61	44 %	139	65 %
I alt	573	100 %	140	100 %	215	100 %

Af tabel 2, der angår dommens eventuelle tidsbegrænsning, fremgår det, at størstedelen af dommene er tidsbegrænsede, og at langt størstedelen af de tidsbegrænsede domme har en længstetid på fem år, mens alene otte domme har en længstetid på under tre år. Af tabellen fremgår desuden, at der er

⁴ Udgivet af Socialministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Justitsministeriet 2006.

en større andel af de psykisk syge end af de mentalt retarderede og de mangelfuldt udviklede, som er idømt en foranstaltning uden længstetid.

1.2. Tidsbegrænsning og foranstaltningens art

Ifølge lovændringen i 2000 skal der, når kriminaliteten ikke er af personfarlig karakter, jf. det senere, fastsættes en længstetid for foranstaltningen på fem år, såfremt foranstaltningen medfører eller giver mulighed for, at den dømte anbringes i institution. I sager, hvor foranstaltningen ikke giver mulighed for anbringelse (fx foranstaltninger som alene indebærer tilsyn eller pligt til at følge et ambulans psykiatrisk behandlingsforløb), skal der fastsættes en længstetid, som ikke må overstige tre år. I de sager, der vedrører alvorlig personfarlig kriminalitet, fastsættes i almindelighed ikke en længstetid.

Af de i alt 573 domme, som angår psykisk syge personer, giver 527 mulighed for anbringelse, mens 38 medfører, at den dømte skal anbringes i institution eller på hospital, jf. tabel 3. Tre af disse 38 domme angår anbringelse i en sikret afdeling, mens én dom giver mulighed for midlertidig anbringelse i en sikret afdeling.

Af de 565 domme, der medfører eller kan medføre anbringelse, er der for 239 domme (svarende til 42 pct.) ikke fastsat en længstetid for foranstaltningen, jf. bestemmelserne i straffelovens § 68 a, stk. 2, og § 69 a, stk. 2, om alvorligere personfarlig kriminalitet. I de andre 326 domme, der medfører eller kan medføre anbringelse, er der i langt de fleste tilfælde (324 domme) fastsat en længstetid på fem år i overensstemmelse med ordlyden af bestemmelserne i § 68 a, stk. 1, og § 69 a, stk. 1.

Tabel 3. Foranstaltningsdomme fordelt efter foranstaltningens art og længstetid for psykisk syge.

	Ingen længstetid	1 år	2,5 år	3 år	5 år	I alt
Tilsyn/ambulant behandling uden mulighed for anbringelse		1		7		8
Tilsyn/ambulant behandling med mulighed for anbringelse	49		1	1	145	196
Behandling med mulighed for anbringelse	158				173	331
Anbringelse på hospital/institution	29				5	34
Institution med mulighed for midlertidig anbringelse i sikret afd.					1	1
Anbringelse i sikret afdeling/institution	3					3
I alt	239	1	1	8	324	573

De resterende otte domme giver ikke mulighed for anbringelse, hvilket som nævnt indebærer, at der skal fastsættes en længstetid, der ikke overstiger tre år. I syv af disse sager er længstetiden fastsat til højst tre år, mens der i én sag er fastsat en længstetid på et år. Af tabellen ses enkelte afvigelser fra de nævnte regler om længstetider, idet der i to tilfælde er fastsat en længstetid på under fem år, selv om foranstaltningen giver mulighed for anbringelse.

Tabel 4. Foranstaltningsdomme fordelt efter foranstaltningens art og længstetid for mentalt retarderede.

	Ingen længstetid	2 år	3 år	5 år	I alt
Tilsyn/ambulant behandling <i>uden</i> mulighed for anbringelse	1	2	25		28
Tilsyn/ambulant behandling <i>med</i> mulighed for anbringelse	33			55	88
Behandling med mulighed for anbringelse				2	2
Anbringelse på hospital/institution	17			4	21
Institution med mulighed for midlertidig anbringelse i sikret afd.	1				1
I alt	52	2	25	61	140

Når det drejer sig om de mentalt retarderede, er der 90 domme, som giver mulighed for anbringelse, jf. tabel 4. 22 domme indebærer krav om anbringelse, hvilket relativt set er betydeligt flere end blandt de psykisk syge. Af de i alt 112 domme, der medfører eller kan medføre anbringelse, er der for 51 domme (svarende til 46 pct.) ikke fastsat længstetid for foranstaltningen. Denne andel er lidt større end for de psykisk syge.

Som nævnt, skal der i domme, hvor foranstaltningen ikke giver mulighed for anbringelse, fastsættes en længstetid, der ikke må overstige tre år. Som det ses i tabel 4, er der én afvigelse herfra, hvor der ingen længstetid er fastsat.

Tabel 5. Foranstaltningsdomme fordelt efter foranstaltningens art og længstetid for mangelfuldt udviklede m.v.

	Ingen længstetid	1 år	3 år	5 år	I alt
Tilsyn/ambulant behandling <i>uden</i> mulighed for anbringelse	1	1	6		8
Tilsyn/ambulant behandling <i>med</i> mulighed for anbringelse	37	2	1	108	148
Behandling med mulighed for anbringelse	27	1		31	59
I alt	65	4	7	139	215

Af de 215 domme, som er idømt personer med mangelfuld udvikling m.v., kan 207 medføre anbringelse, jf. tabel 5, idet der er ingen egentlige anbringelsesdomme. I 64 ud af de 207 domme, der kan medføre anbringelse, er der ikke fastsat længstetid. Dette svarer til 31 pct., hvilket ligger noget under niveauet for både de psykisk syge og de mentalt retarderede.

1.3. Tidsbegrænsning og kriminalitetens art

Der skal i almindelighed ikke fastsættes længstetid i sager, der vedrører personfarlig kriminalitet, jf. § 68 a, stk. 2, og § 69 a, stk. 2. De kriminalitetsformer, der nævnes i disse bestemmelser, er drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig vold, trusler efter § 266, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller forsøg på en af disse forbrydelser. Hvorvidt en forbrydelse er omfattet af bestemmelserne, fx har karakter af en alvorlig voldsforbrydelse, afhænger af en konkret vurdering af forbrydelsens beskaffenhed og omstændighederne, under hvilke den blev begået. I sager, der angår andre former for kriminalitet, skal der som udgangspunkt fastsættes en længstetid.

Tabel 6. Foranstaltningsdomme fordelt efter kriminalitetens art og foranstaltningens længstetid for psykisk syge.

	Ingen længstetid	1 år	2,5 år	3 år	5 år	I alt
Voldtægt m.v.	5					5
Samleje med barn m.v.	1					1
Blufærdighedskrænkelser					6	6
Andre sædelighedsforbrydelser					2	2
Vold mod tjenestemand	43	1		1	100	145
Drab	6					6
Forsøg på drab	7					7
Simpel vold	17		1	2	59	79
Alvorligere vold	50				6	56
Særlig alvorlig vold	2				1	3
Vold i øvrigt	2				7	9
Brandstiftelse	20				4	24
Frihedsberøvelse	1					1
Trusler	23				15	38
Tyveri	3			1	44	48
Røveri	49				9	58
Andre formueforbrydelser	2			1	13	16
Andre straffelovsovertrædelser	5			2	28	35
Særlovsovertrædelser	1			1	30	32
I alt	239	1	1	8	324	573

I tabel 6 er foranstaltningsdomme, som er idømt psykisk syge personer, fordelt efter kriminalitetens art. I tilfælde af, at personen er dømt for flere forhold, er det den alvorligste lovovertrædelse, sagen kategoriseres efter. Det skal bemærkes, at Justitsministeriets Forskningskontor i visse tilfælde har ændret den kategorisering, som politiet har foretaget, således at personfarlige forbrydelser i alle tilfælde er prioriteret før ikke-personfarlige forbrydelser.

Som det ses af tabellen, er der i intet tilfælde i de sager, som angår manddrab, forsøg herpå, voldtægt, samleje med barn og frihedsberøvelse, fastsat en længstetid for foranstaltningen.

I sager om alvorligere vold (§§ 245-246), brandstiftelse (alle sager efter § 181) og røveri er der i en mindre del af sagerne fastsat en længstetid, mens det drejer sig om godt 39 pct. af sagerne om trusler (§ 266 og § 123). For så vidt angår andre og typisk mindre alvorlige former for personfarlig kriminalitet, vold mod tjenestemand og simpel vold (§ 244), er der i langt hovedparten af sagerne fastsat en længstetid. Sagerne under kategorien ”Vold i øvrigt” angår i syv tilfælde forvoldelse af fare og i to tilfælde ulovlig tvang, og de to sager uden fastsat længstetid drejer sig om fareforvoldelse. I de to sager vedrørende ”Andre sædelighedsforbrydelser”, som her drejer sig om besiddelse af børnepornografi (§ 235, stk. 2), er der fastsat en længstetid for foranstaltningen på fem år.

Også i langt de fleste sager vedrørende tyveri er der fastsat en længstetid for foranstaltningen, mens det er sket i alle sager om blufærdighedskrænkelser (§ 232). For andre formueforbrydelser (§§ 289, 289 a, 290, 291 og 293 a), andre straffelovsovertrædelser og særlovsovertrædelser gælder også, at der i størstedelen af tilfældene er fastsat en længstetid. Andre straffelovsovertrædelser vedrører §§ 119, stk. 3, 139, stk. 1, 158, 159, 171, 191, 192a og 265. De konkrete sager under særlovsovertrædelserne inkluderer lov om euforiserende stoffer, våbenloven samt færdselslovens bestemmelser om spiritus- og promillekørsel.

Med hensyn til de mentalt retarderede, jf. tabel 7, kan nævnes, at en forholdsvis stor andel af dommene vedrører brandstiftelse (§ 181). Vedrørende personfarlig kriminalitet og eventuelt fastsættelse af længstetider følger dommene – både for de mentalt retarderede og de mangelfuldt udviklede m.v. (tabel 8) – i høj grad den fordeling, som er beskrevet for de psykisk syge.

I øvrigt bemærkes, at de mentalt retarderede – og især de mangelfuldt udviklede m.v. – sjældnere end de psykisk syge er dømt for vold mod tjenestemand.

Tabel 7. Foranstaltningsdomme fordelt efter kriminalitetens art og foranstaltningens længstetid for mentalt retarderede.

	Ingen længstetid	2 år	3 år	5 år	I alt
Incest	1				1
Voldtægt mv.	1				1
Samleje med barn mv.	3		1	2	6
Blufærdighedskrænkelser	1			1	2
Andre sædelighedsforbrydelser				1	1
Vold mod tjenestemand	8		5	17	30
Simpel vold	4	1	6	12	23
Alvorligere vold	7		1	2	10
Særlig alvorlig vold	1				1
Vold i øvrigt	1				1
Brandstiftelse	10		1	4	14
Trusler mv.	3		2	3	8
Tyveri	1	1	2	5	9
Røveri	8			2	10
Andre formueforbrydelser	1		1	4	6
Andre straffelovsovertrædelser			4	4	8
Særlovsovertrædelser	1		2	4	7
I alt	52	2	25	61	140

Tabel 8. Foranstaltningsdomme fordelt efter kriminalitetens art og foranstaltningens længstetid for mangelfuldt udviklede.

	Ingen længstetid	1 år	3 år	5 år	I alt
Incest	1				1
Samleje med barn m.v.	3			1	4
Andre sædelighedsforbrydelser				4	4
Vold mod tjenestemand	9	3	3	22	37
Simpel vold	9		1	26	36
Alvorligere vold	11			9	20
Vold i øvrigt	3	1		2	6
Brandstiftelse i øvrigt	5		1	3	9
Trusler m.v.	5			7	12
Tyveri	2			25	27
Røveri	14		1	4	19
Andre formueforbrydelser	1			8	9
Andre straffelovsovertrædelser			1	19	20
Særlovsovertrædelser	1			9	10
I alt	65	4	7	139	215

1.4. Længstetider for ophold

Hvis der idømmes en foranstaltning efter straffelovens § 69, som medfører eller giver mulighed for anbringelse i institution eller på hospital, jf. § 69 a, stk. 1 og stk. 2, skal der i alle tilfælde fastsættes en længstetid for opholdet. Længstetiden for opholdet kan – uanset en eventuel længstetid for foranstaltningen – i almindelighed ikke overstige et år.

Tabel 9 vedrører de domme, hvor der skal fastsættes en længstetid for opholdet. Som det fremgår af tabellen, er der i 189 af de i alt 207 domme fastsat en længstetid for opholdet på højst ét år. I 18 tilfælde, hvor der gives mulighed for indlæggelse, er der ikke fastsat en længstetid for opholdet.

Tabel 9. Længstetiden for ophold fordelt efter foranstaltningens art for domme vedrørende § 69.

	Ingen længstetid	6 mdr.	1 år	I alt
Tilsyn/ambulant behandling med mulighed for indlæg./anbr.	8	3	137	148
Behandling med mulighed for indlæggelse	10		49	59
I alt	18	3	186	207

II. FORLØB

Som nævnt omfatter denne rapport også oplysninger om forløbet af de foranstaltningsdomme, der blev afsagt i 2006. Det drejer sig om i alt 749 domme.⁵

Af de personer, som dommene angår, er 66 afgået ved døden i den mellemliggende periode. Den yngste var 19 år, mens 12 var fyldt 60 år på dødstidspunktet. I gennemsnit blev de afdøde 46 år. Domme vedrørende døde personer er ekskluderet i de følgende analyser. Det samme er syv domme, som angår personer, der er udvist.

Det følgende baseres derfor på i alt 676 foranstaltningsdomme, hvoraf 434 domme angår psykisk syge personer, 67 mentalt retarderede og 175 mangelfuldt udviklede m.v.

2.1. Domme uden længstetid

Ifølge straffelovens § 68 a, stk. 2, 2. pkt., skal anklagemyndigheden i de sager, hvor der ikke er fastsat en længstetid, indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen for retten fem år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt for retten inden for de sidste to år.

Af de i alt 676 domme er der for de 247 ikke fastsat længstetid, og det er for disse, ovennævnte krav gør sig gældende. Som det ses af tabel 10, blev størstedelen af dommene, som angår mangelfuldt udviklede m.v., ophævet inden for fem år.⁶ Vedrørende de psykisk syge blev lige godt halvdelen af dommene ophævet inden for fem år,⁷ mens det gælder en mindre andel af dommene for mentalt retarderede.⁸

Af tabellen fremgår det endvidere, at nogle sager først er blevet ophævet, ændret eller prøvet efter fem år. For de psykisk syge drejer dette sig om 44 domme, for de mentalt retarderede om seks domme og for de mangelfuldt udviklede om fem domme. Derudover er der et mindre antal domme, hvorom der ikke i det foreliggende datamateriale er oplysninger om eventuel ophævelse, ændring eller prøvelse af dommen. Af forløbsanalyserne i de tidligere rapporter fremgår det, at størstedelen af disse domme er blevet indbragt for retten inden for fem år, hvorfor sagerne opfylder kravet om tidsgrænsen for indbringelse for retten. Det må formodes, at tilsvarende vil være tilfældet for de sager, denne rapport omhandler.

---

⁵ I rapporten om nye foranstaltningsdomme afsagt i år 2006 er det anført, at der er afsagt 756 foranstaltningsdomme i 2006. Uoverensstemmelsen mellem dette tal og det her anførte skyldes, at der er sket en omrokering vedrørende ankesager.

⁶ Forinden er seks af disse sager ændret, og to er prøvet.

⁷ Heraf er fire prøvet inden ophævelsen, mens to er ændret.

⁸ Ingen af disse er blevet ændret eller prøvet forud for ophævelsen.

Tabel 10. Domme uden længstetid fordelt efter den dømtes mentale tilstand samt art af eventuelle kendelser m.v.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede m.v.	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Ophævet inden for fem år	89	51 %	7	41 %	36	67 %
Ændret inden for fem år	9	5 %	3	18 %	3	6 %
Prøvet inden for fem år	20	11 %	1	6 %	2	4 %
Sager der er blevet ophævet, ændret eller prøvet efter 5 år	44	25 %	6	35 %	5	9 %
Oplysninger om ophævelse, ændring eller prøvelse fremgår (endnu) ikke	14	8 %			8	15 %
I alt	176	100 %	17	100 %	54	100 %

Af tabel 11 fremgår den gennemsnitlige tid fra domsdatoen til ophævelse af dommen eller til (første) ændring eller prøvelse. Overordnet set er der ikke store forskelle mellem de tre grupper af dømtede, dog ses en tendens til, at der er gået kortere tid inden de mangelfuldt udviklede har fået ændret deres foranstaltning. Det bemærkes, at beregningerne kan være baseret på meget få observationer, jf. tabel 10.

Tabel 11. Domme uden længstetid fordelt efter den dømtes mentale tilstand samt den gennemsnitlige tid fra dom til kendelse m.v.

	Gennemsnitligt antal år fra dom til ophævelse/ændring/prøvelse		
	Psykisk syge	Mentalt retarderede	Mangelfuldt udviklede m.v.
Ophævet inden for fem år	3,3	3,0	3,3
Ændret inden for fem år	3,8	4,5	2,0
Prøvet inden for fem år	4,3	4,0	4,9
Sager der er blevet ophævet, ændret eller prøvet efter 5 år	5,2	5,2	5,4

2.2. Ændringer og forlængelser af foranstaltningen

Det er ikke kun domme uden tidsbegrænsninger, der kan ændres. Dette kan også ske for de øvrige domme. Der er siden dommen i 2006 og frem til medio april 2012 – det tidspunkt, hvor datamaterialet til brug for denne undersøgelse blev dannet – registreret i alt 54 domsændringer for de psykisk syge. Disse domsændringer angår både sager med og uden længstetider. For domme med tidsbegrænsning er der for de psykisk syge i alt foretaget 38 domsændringer, jf. tabel 12, og i gennemsnit er der gået 4,3 år fra dom til første domsændring.⁹ For dømtede uden tidsbegrænsning er der foretaget i alt 16 domsændringer (tabel 13), og i gennemsnit er der gået 4,1 år fra dom til første domsændring.¹⁰

⁹ I en sag er dommen ændret to gange, mens en anden er ændret tre gange.

¹⁰ I en sag er dommen ændret to gange.

For de mentalt retarderede er der foretaget 17 domsændringer, mens der for de mangelfuldt udviklede er foretaget 41 domsændringer.¹¹ Der er gået noget kortere tid, før der sker en ændring af foranstaltningen, for de mangelfuldt udviklede m.v. end for de andre dømte, nemlig i gennemsnit 2,4 år for domme med tidsbegrænsning og 1,8 år for domme uden tidsbegrænsning. De mentalt retarderedes domme uden tidsbegrænsning er blevet ændret efter i gennemsnit 4,5 år, hvilket ligger forholdsvis tæt på niveauet for psykisk syge lovovertrædere. For de domme med tidsbegrænsning til mentalt retarderede, der er ændret, er dette sket efter 3,9 år i gennemsnit.

Tabel 12. Ændringer af domme med tidsbegrænsning for psykisk syge fordelt efter ændringens art.

	Forlængelse af foranstaltning	Ændring af foranstaltning	Forlængelse af institutionsoph.	I alt
Tilsyn/ambulant behandling <i>uden</i> mulighed for anbringelse	4	1		5
Tilsyn/ambulant behandling <i>med</i> mulighed for anbringelse	9	2		11
Behandling med mulighed for anbringelse	19		1	20
Anbringelse på hospital/institution		2		2
I alt	32	5	1	38

Af de 38 domsændringer, der angår psykisk syge og domme med tidsbegrænsninger, angår de 32 forlængelser af foranstaltningens varighed. Fem domme er forlænget med et år og 27 domme med to år.¹² Forlængelse af den tid, et institutionsophold er fastsat til, jf. § 69 a, stk. 1, er sket i én sag.

For de mentalt retarderede består ændringernes art i de 14 tilfælde med tidsbegrænsning af henholdsvis syv domsforlængelser¹³, seks ændringer af foranstaltningen samt en forlængelse af institutionsopholdet. For de mangelfuldt udviklede m.v. med tidsbegrænsede domme er der i alt 27 domsændringer. Her er foretaget otte forlængelser af foranstaltningen¹⁴, tre ændringer af foranstaltningen og 16 forlængelser af institutionsopholdet i domme med tidsbegrænsning.¹⁵ Det kan tilføjes, at der er foretaget 14 forlængelser af institutionsopholdet i domme uden tidsbegrænsning til mangelfuldt udviklede m.v.¹⁶

De ændringer, der er foretaget for psykisk syge, der er idømt en foranstaltning uden tidsbegrænsning, angår i langt de fleste tilfælde ændring af foranstaltningens art, jf. tabel 13. Ikke uventet er der

¹¹ For de mentalt retarderede er en dom ændret to gange og én tre gange. For de mangelfuldt udviklede er ti domme ændret to gange, og to er det tre gange.

¹² Heraf er to domme forlænget med to gange et år.

¹³ I fire sager er forlængelsen på to år og i én sag på et år.

¹⁴ I fire sager er det forlængelser på to år, mens to domme er forlænget et år to gange.

¹⁵ Tre domme er forlænget et år, mens yderligere tre domme er forlænget med et år to gange. En dom er forlænget seks måneder, mens en dom er forlænget med seks måneder to gange samt en gang med et år. Endelig er en dom blevet forlænget to gange med et år, hvorefter tidsbegrænsningen er blevet ophævet.

¹⁶ 11 forlængelser er på et år, heraf er fem domme forlænget to gange, mens tre forlængelser er på seks måneder.

forholdsvis mange anbringelsesdomme, der er ændret. De vil således typisk efter nogle år blive ændret til en dom, der alene giver mulighed for anbringelse.¹⁷

Tabel 13. Ændringer af domme uden tidsbegrænsning for psykisk syge efter foranstaltningens art.

	Ændring af foranstaltning	Forlængelse af institutionsophold	I alt
Behandling med mulighed for indlæggelse	1	1	2
Anbringelse på hospital/institution	13		13
Anbringelse i sikret institution/afdeling	1		1
I alt	15	1	16

Med hensyn til de mentalt retarderede er der for fem foranstaltninger med tidsbegrænsning og tre uden tidsbegrænsning foretaget en ændring af foranstaltningen. Fire af disse domme er anbringelsesdomme. For de mangelfuldt udviklede m.v. er der i fire tilfælde foretaget en ændring af foranstaltningen – tre af disse tilfælde i domme med tidsbegrænsning, hvoraf ingen er domme til anbringelse.

2.3. Kriminalitet og sanktioner under foranstaltningen

Knap halvdelen af de dømte psykisk syge, nemlig 198, svarende til 46 pct., har fået et tiltalefrafald eller en bøde under foranstaltningen, jf. tabel 14. De fleste af de 198, der har fået en sanktion under foranstaltningen, har fået mere end én, idet der er registreret i alt 518 tiltalefrafald eller bøder under sanktionen, altså i gennemsnit knap tre tiltalefrafald/bøder for dem, der har fået en sanktion under foranstaltningen. For den samlede gruppe af psykisk syge er gennemsnittet på 1,2 sanktioner, jf. tabel 14.

Af tabellen ses endvidere, at det også for de mangelfuldt udviklede er knap halvdelen, der har fået en sanktion under foranstaltningen, mens det for de mentalt retarderede drejer sig om en lidt mindre andel. De mentalt retarderede, der begår ny kriminalitet under foranstaltningen, er i gennemsnit registreret for knap to sanktioner, og for hele gruppen er gennemsnittet på 0,8 sanktioner. For de mangelfuldt udviklede er de tilsvarende tal på henholdsvis 2,6 og 1,4 sanktioner i gennemsnit under foranstaltningen. Der ses nogenlunde samme mønster for dømte med og uden tidsbegrænsede foranstaltninger.

¹⁷ Det kan tilføjes, at undersøgelsen yderligere viser, at der i de 434 domme vedrørende psykisk syge er foretaget i alt 64 prøvelser, uden dommen er blevet ændret eller ophævet: Henholdsvis 48 prøvelser for domme uden tidsbegrænsning og 16 for domme med tidsbegrænsning. I gennemsnit er der gået henholdsvis 4,5 og 3,8 år fra dom til første prøvelse. For de mentalt retarderede er der for de 67 domme foretaget 8 prøvelser, uden dommen er blevet ændret eller ophævet. Alle disse var uden tidsbegrænsning. I gennemsnit er der gået 4,9 år for domme uden tidsbegrænsning før første prøvelse. Blandt de 175 domme, de mangelfuldt udviklede er idømt, er der foretaget i alt 11 prøvelser, uden dommen er blevet ændret eller ophævet, nemlig henholdsvis syv prøvelser for domme uden tidsbegrænsning og fire for domme med tidsbegrænsning. I gennemsnit er der gået omkring fire et halvt år for domme uden tidsbegrænsning indtil første prøvelse og lige godt fire år for dommene med tidsbegrænsning.

Tabel 14. Domme fordelt efter den dømtes mentale tilstand og antal nye sanktioner under foranstaltningens forløb.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede m.v.	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Ingen sanktioner under foranstaltningen	236	54 %	39	58 %	79	52 %
1 sanktion	89	21 %	16	24 %	34	21 %
2 sanktioner	42	10 %	7	10 %	28	11 %
3-5 sanktioner	45	10 %	4	6 %	29	12 %
Mere end 5 sanktioner	22	5 %	1	2 %	5	4 %
I alt	434	100 %	67	100 %	175	100 %
Gennemsnitlige antal sanktioner pr. person	1,2		0,8		1,4	

20 af de 29 psykisk syge, der har fået forlænget deres foranstaltning eller deres institutionsophold, jf. afsnit 2.2, er registeret for en sanktion under foranstaltningen. Det er ikke muligt med sikkerhed at vide, hvorvidt der er en forbindelse mellem disse hændelser, men det forekommer dog overvejende sandsynligt. Samtidig skal det påpeges, at i langt de fleste af de tilfælde, hvor der forekommer en sanktion under foranstaltningen, ikke er sket hverken en ændring eller forlængelse af foranstaltningen. Blandt de mangelfuldt udviklede m.v. har tre ud af de fem, der har fået forlænget deres foranstaltning, også fået sanktioner under dommen, mens det for de mentalt retarderede drejer sig om fem ud af de syv.

Arten af den kriminalitet, der har ført til et tiltalefrafald eller en bøde under foranstaltningen, er angivet i tabel 15.¹⁸ Som det fremgår, drejer det sig i de fleste tilfælde om mindre alvorlige former for kriminalitet. For psykisk syge angår 45 pct. af sagerne færdselsloven og andre særlovsbestemmelser, herunder ganske hyppigt lov om euforiserende stoffer. For de mentalt retarderede er det godt en fjerdedel af sagerne, der angår disse lovovertrædelser, mens det for de mangelfuldt udviklede drejer sig om 44 pct.

Med hensyn til straffelovsovertrædelserne er butikstyveri den hyppigst forekommende kriminalitetstype både blandt de psykisk syge og de mangelfuldt udviklede. Blandt de mentalt retarderede er vold eller trusler mod offentlig myndighed den hyppigst forekommende straffelovsovertrædelse. Kun 15 af de 518 sanktioner til psykisk syge vedrører alvorligere personfarlig kriminalitet, nemlig fem sager om trusler, to om alvorligere vold, to om røveri og seks om brandstiftelse. Blandt de mentalt retarderede angår blot én af sagerne alvorligere personfarlig kriminalitet mod 11 af sagerne for de mangelfuldt udviklede m.v.

¹⁸ Tabellen viser kriminalitetens art for hovedsigtelser, mens kriminalitetens art for eventuelle bisigtelser ikke er omfattet af tallene.

Tabel 15. Nye sanktioner fordelt efter kriminalitetens art og dømtes mentale tilstand.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede m.v.	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Blufærdighedskrænkelser	2	0,4 %	3	6 %	1	0,4 %
Seksuallforbrydelser i alt	2	0,4 %	3	6 %	1	0,4 %
Vold o.l. mod offentlig myndighed	47	9 %	11	20 %	12	5 %
Simpel vold	19	4 %	8	15 %	3	1 %
Alvorligere vold	2	0,4 %	1	2 %	3	1 %
Trusler	5	1 %			6	3 %
Øvrige voldsforbrydelser	1	0,2 %				
Voldsforbrydelser i alt	74	14 %	20	37 %	24	10 %
Dokumentfalsk	6	1 %			2	1 %
Brandstiftelse	6	1 %			1	0,4 %
Indbrud	26	5 %	5	9 %	8	3 %
Butikstyverier mv.	95	18 %	3	6 %	44	18 %
Andre tyverier	25	5 %	3	6 %	14	6 %
Brugstyverier	7	1 %	3	6 %	8	3 %
Hærværk	14	3 %	1	2 %	10	4 %
Underslæb, bedrageri, mandatsvig	3	0,6 %			3	1 %
Røveri	2	0,4 %			1	0,4 %
Andre formueforbrydelser	8	2 %			6	2 %
Smugling eller salg af narkotika	2	0,4 %				
Ejendomsforbrydelser i alt	194	37 %	15	28 %	97	40 %
Øvrige straffelovsbestemmelser	18	3 %	1	2 %	13	5 %
Færdselslovovertredelser	82	16 %	9	17 %	53	22 %
Øvrige særlovovertredelser	148	29 %	6	11 %	53	22 %
I alt	518	100 %	54	100 %	241	100 %

2.4. Ophævelse eller bortfald af foranstaltning

Det er ikke muligt at beregne den gennemsnitlige varighed af foranstaltningerne, idet ikke alle domme er ophævet eller bortfaldet. I alt 88 domme var således endnu ikke ophævet på tidspunktet for dataindsamlingen. Af disse 88 domme angår 67 psykisk syge personer, otte mentalt retarderede personer og 13 mangelfuldt udviklede m.v. Det er derfor alene de resterende 588 domme, der indgår i tabel 16-18.

Som tidligere nævnt, er 176 af dommene vedrørende psykisk syge uden tidsbegrænsning. 113 af disse domme er ophævet, 24 af dem dog først efter fem år, jf. tabel 16. Alle øvrige domme har tidsbegrænsning på maksimalt fem år og må derfor som udgangspunkt forventes at være bortfaldet. Dommen med en tidsbegrænsning på et år bortfalder efter udløbet af tidsbegrænsningen. Af de 11 domme med en tidsbegrænsning på tre år er de syv bortfaldet efter udløbet af de tre år, mens fire er

blevet ophævet tidligere. Af de 240 domme med en tidsbegrænsning på fem år, er 108 bortfaldet efter udløbet af fem år, mens 25 overstiger fem år. Der er i alle tilfælde tale om forlængelser af foranstaltningen. De øvrige domme ophæves, inden de fem år er forløbet. I øvrigt fremgår af tabellen, at den gennemsnitlige varighed af samtlige ophævede domme vedrørende de psykisk syge er 3,9 år.

Table 16. Domme, der er ophævet eller bortfaldet, fordelt efter længstetid og varighed samt den gennemsnitlige varighed for psykisk syge.

	Under 1 år	1-2 år	>2-3 år	>3-4 år	>4-5 år	Over 5 år	I alt	Gnm. varighed
Ingen længstetid	3	17	9	28	32	24	113	3,7 år
1 år	1				1		2	3,0 år
2 år			1				1	2,0 år
3 år		3	1	7			11	2,7 år
5 år	11	25	31	39	109	25	240	4,0 år
I alt	15	45	42	74	142	49	367	3,9 år

I alt er 17 af dommene, som vedrører mentalt retarderede personer, uden tidsbegrænsning, og ni af disse domme er ophævet, jf. tabel 17. Andre 17 domme er ophævet inden dommens udløb, mens de resterende 33 med tidsbegrænsning ophørte ved dommens udløb. Den gennemsnitlige varighed af de ophævede domme svarer ganske meget til den, der er set for psykisk syges domme, nemlig 4,0 år.

Table 17. Domme, der er ophævet eller bortfaldet, fordelt efter længstetid og varighed samt den gennemsnitlige varighed for mentalt retarderede.

	Under 1 år	1-2 år	>2-3 år	>3-4 år	>4-5 år	Over 5 år	I alt	Gnm. varighed
Ingen længstetid		2	1	2	2	2	9	3,6 år
1 år	1						1	1,0 år
2 år			1				1	2,0 år
3 år	1	1	2	14	1		19	2,9 år
5 år		2	1	1	18	7	29	5,0 år
I alt	2	5	5	17	21	9	59	4,0 år

42 af de 54 domme uden tidsbegrænsning til mangelfuldt udviklede m.v. er ophævet, jf. tabel 18, mens 52 af de tidsbegrænsede domme er bortfaldet ved dommens udløb og 63 er ophævet forinden. Fem domme overstiger tidsbegrænsningen, hvilket skyldes forlængelser af foranstaltningen. Den gennemsnitlige varighed af de ophævede domme vedrørende mangelfuldt udviklede er en anelse kortere end for de to øvrige grupper, nemlig på 3,6 år.

Tabel 18. Domme, der er ophævet eller bortfaldet, fordelt efter længstetid og varighed samt den gennemsnitlige varighed for mangelfuldt udviklede m.v.

	Under 1 år	1-2 år	>2-3 år	>3-4 år	>4-5 år	Over 5 år	I alt	Gnm. varighed
Ingen længstetid	4	2	8	8	14	6	42	3,6 år
2 år			1				1	2,0 år
3 år		4	5	5			14	2,4 år
5 år		13	19	22	46	5	105	3,8 år
I alt	4	19	33	35	60	11	162	3,6 år

Som forventet er det, jf. tabel 19, især mange af tilsynsdommene, der er ophævet. Af behandlingsdommene er godt fire femtedele blevet ophævet for de psykisk syge, mens kun en fjerdedel af anbringelsesdommene er blevet ophævet. Samme tendens ses for de mentalt retarderede, idet dog en større andel af anbringelsesdommene er ophævet. Blandt de mangelfuldt udviklede m.v. er langt størstedelen af alle domme ophævet.

Tabel 19. Domme fordelt efter foranstaltningens art og de dømtes mentale tilstand.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede m.v.	
	Antal domme	Heraf pct. ophævet	Antal domme	Heraf pct. ophævet	Antal domme	Heraf pct. ophævet
Tilsyn/ambulant behandling <i>uden</i> mulighed for anbringelse	8	100 %	22	100 %	15	100 %
Tilsyn/ambulant behandling <i>med</i> mulighed for anbringelse	141	94 %	36	92 %	104	93 %
Behandling med mulighed for anbringelse	262	84 %			54	89 %
Anbringelse på hospital/institution	21	24 %	5	60 %	2	100 %
Institution med mulighed for midlertidig anbringelse i sikret afdeling			4	25 %		
Anbringelse i sikret afdeling/institution	2	0 %				
I alt	434	85 %	67	88 %	175	93 %

2.5. Nye foranstaltningsdomme

Ophævelse af en dom er ikke i alle tilfælde udtryk for, at personen er ophørt med at begå kriminalitet. I visse tilfælde ophæves foranstaltningen i forbindelse med idømmelse af en ny foranstaltning. Dette er for de psykisk syge sket i 79 tilfælde og i gennemsnit 2,8 år efter idømmelsen af den tidligere foranstaltning. For de mentalt retarderede er der idømt 11 nye domme gennemsnitligt 3,2 år efter den første dom, mens de mangelfuldt udviklede m.v. er idømt 27 nye domme 2,9 år i snit efter første dom.

Det kan forventes, at det primært ville være tidsbegrænsede domme, der blev ophævet og efterfulgt af en ny foranstaltningsdom i forbindelse med ny kriminalitet. Blandt både de psykisk syge og de mentalt retarderede er omkring to tredjedele af de foranstaltninger, der er afløst af nye foranstaltninger, da også tidsbegrænsede, jf. tabel 20. Denne andel er endnu større for de mangelfuldt udviklede m.v.

Tabel 20. Domme, der er afløst af en ny foranstaltningsdom, fordelt efter arten af den oprindelige foranstaltning og de dømtes mentale tilstand.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede m.v.	
	Antal domme	Heraf pct. med tidsbegrænsning	Antal domme	Heraf pct. med tidsbegrænsning	Antal domme	Heraf pct. med tidsbegrænsning
Tilsyn/ambulant behandling uden mulighed for anbringelse	1	100 %	3	100 %	3	100 %
Tilsyn/ambulant behandling med mulighed for anbringelse	24	88 %	8	50 %	12	75 %
Behandling med mulighed for anbringelse	54	59 %			11	82 %
Anbringelse på hospital/institution					1	0 %
I alt	79	68 %	11	64 %	27	78 %

Af tabel 21 fremgår, hvilken hovedforbrydelse der har ligget bag den nye foranstaltning, der har afløst den tidligere. Over halvdelen af de psykisk syge er dømt for en voldsforbrydelse, først og fremmest for vold mod tjenestemand. Sammenlignet med arten af den kriminalitet, der har ført til et tiltalefrafald eller en bøde, jf. tabel 15 ovenfor, er den kriminalitet, der har medført, at der er idømt en ny foranstaltning, gennemgående af alvorligere karakter. Blot to af sagerne angående de psykisk syge vedrører særlovsovertrædelser, og 29 pct. angår en alvorlig personfarlig forbrydelse. Samme tendenser ses for de mentalt retarderede og de mangelfuldt udviklede. Blandt de mangelfuldt udviklede er andelen dømt for personfarlig kriminalitet dog større, nemlig på 41 pct.

Tabel 21. Domme, der er afløst af en ny foranstaltningsdom, fordelt efter arten af ny kriminalitet og mental tilstand.

	Psykisk syge		Mentalt retarderede		Mangelfuldt udviklede	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Blufærdighedskrænkelser	2	3 %	1	9 %		
<i>Seksualforbrydelser i alt</i>	2	3 %	1	9 %		
Vold o.l. mod offentlig myndighed	17	22 %	4	36 %	4	15 %
Manddrab eller forsøg herpå	1	1 %				
Simpel vold	11	14 %	3	27 %	4	15 %
Alvorligere vold	7	9 %			2	7 %
Trusler	4	5 %			3	11 %
Øvrige voldsforbrydelser	5	6 %				
<i>Voldsforbrydelser i alt</i>	45	57 %	7	64 %	13	48 %
Brandstiftelse	2	3 %	2	18 %	1	4 %
Indbrud	9	11 %	1	9 %	1	4 %
Butikstyverier mv.	1	1 %			1	4 %
Brugstyverier	1	1 %				
Andre tyverier	3	4 %			2	7 %
Hærværk					1	4 %
Underslæb, bedrageri, mandatsvig	1	1 %				
Røveri	9	11 %			5	19 %
Smugling eller salg af narkotika	3	4 %				
<i>Ejendomsforbrydelser i alt</i>	29	37 %	3	27 %	11	41 %
Øvrige straffelovsbestemmelser	1	1 %			2	7 %
Færdselslovovertrædelser					1	4 %
Øvrige særlovsovertrædelser	2	3 %				
I alt	79	100 %	11	100 %	27	100 %